

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 250.

Ellevte Sæssion.

70de Mode.

Torsdagen den 22de Marts Kl. 1.

(Forfat.)

Justitsministeren: Hvis den ærede Rigsdagsmand, der nu satte sig, virkelig havde Ret i, at jeg var gaaet i en Fælde ved Landstingets Forslag, saa fornyer det mig, at jeg i alt Fald paa et ikke kort Stykke af Veien har været i godt Selskab, idet den ærede Rigsdagsmand netop begyndte med at bemærke, at han i det Forslag, som var vedtaget af Landstinget, havde fundet det Samme, som jeg nævnte, nemlig en nærmere Udvikling af den Tanke, som laa i Anmærkningen til den omhandlede Post, saaledes som den her var vedtagen.

S. Sage: Jeg er enig i det, der nys blev udtalt af den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 1ste Valgfærs (A. Sage), at der virkelig ikke er nogen Forskjel mellem det af Folkethinget og Landstinget vedtagne Forslag angaaende Lønningerne for de juridiske Embedsmænd, Noget, som jeg spørgende tillod mig at fremhæve, da jeg første Gang havde Ordet; vi have her ikke at gøre med Udtalelser, fra hvem de end maatte komme, vi have kun med Afstemninger at gøre og Lovens klare Ord, saaledes som den endelig foreligger og skal anvendes. Den ærede Justitsminister har derhos erklæret, at han ingenlunde kunde være enig i Alt, hvad der blev udtalt af en Forslagsstiller i Landstinget, og altsaa kunde

denne Landstingsmænds Ord ikke staae som en absolut Fortolkning af hvad her foreligger. Hvad her foreligger, det er, hvad Forskjel gjør det, at „Lov“ er bleven til „Lønningsslov“? Nu er det klart, at „Lov“ her ikke er „Finantslov“; hvad er det da for en „Lov“? Det er den Lov, der ordner dette Forhold, og dette Forhold kan kun ordnes ved en Lønningsslov, det var det, man fra Begyndelsen af gik ud fra, altsaa i Virkeligheden ere de to Forslag fuldkommen overensstemmende. Nu er Spørgsmaalet kun, hvorledes skal Forholdsreglen gjenneføres, er det muligt at udføre den paa forskellige Maader? Jeg har fra Først af været imod, at man igjennem Finantsloven søgte at ordne et Forhold som dette, fordi jeg troede, at det var nødvendigt at tage det hele Forhold under Overveielse, at skjelne imellem de forskellige Indtægter, hvoraf nogle skulle gaae fra Embederne, medens andre skulle blive ved dem, men Thinget vilde det anderledes, og fra det Øieblik af var det min faste Overbeviisning, at vi loyalt og consequent maatte gennemføre den Beslutning, vi havde taget. Derfor kan jeg ikke nægte, at jeg er aldeles enig med de Herrer, der erklære, at vi maae finde denne Post paa Finantslovene ogsaa for de kommende Aar, indtil den endelige Lønningsslov kommer; jeg troer ikke, at det vil være muligt, naar vi iaar opføre de 15,000 Rb. paa Indtægts- og Udgiftssiden og derved erklære, at her er en Post, der skal indbrages under Finantsloven og behandles i Forening med selve Finantsloven, paa eengang til næste Aar at fravige dette og standse med det Forsøg, som vi skulle gjøre, istedetfor at vedblive dermed indtil